

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 266

van **SOFIE JOOSEN**

datum: 17 januari 2020

aan **HILDE CREVITS**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, INNOVATIE, WERK, SOCIALE ECONOMIE EN LANDBOUW

Kweek en consumptie konijnenvlees - Ondersteuning en promotie

Het Vlaams Centrum voor Agro- en Visserijmarketing (VLAM) lanceert binnenkort zijn gebruikelijke "Week van het Konijn". Daarmee proberen zij de teruglopende verkoop en consumptie van (binnenlands) konijnenvlees te promoten. Voorlopig lijkt dat niet meteen succesvol: waar in 2017 marktonderzoek nog een gemiddelde jaaraankoop van 250 gr. konijn per gezin werd genoteerd, daalde dat in 2018 naar 220 gr. Slechts 17% van de ondervraagde gezinnen kocht nog konijn voor de familiemaaltijd. Nog opmerkelijker is dat maar liefst 80% van de kopers vijftigplussers zijn. Een afnemend én vergrijzend doelpubliek dus.

In de commissie van 13 juni 2018 werd dit reeds aangekaart. Zowel toenmalig bevoegd minister Schauvliege als verscheidene collega's schoven verschillende verklaringen naar voren: de hoge aaibaarheid van het konijn schrikt gezinnen met kinderen af, inlands konijnenvlees is erg duur en verliest de concurrentie van (inferieure) Chinese import, de drukke gezinsagenda botst met de veeleer intensieve bereidingswijze van het konijn...

Redenen genoeg dus, maar remedies blijken zeldzamer. Minister Schauvliege stelde vast dat veel Vlaamse kwekers financiële inspanningen hadden gedaan en daarvoor ook Vlaamse steun hadden gekregen. Dat lijkt evenwel niet te leiden tot een stijgende binnenlandse consumptie. Ook op vlak van export en import zijn de trends ongunstig. Waar de Belgische handelsbalans in konijnenvlees begin vorig decennium nog af en toe positief afklokte, tekent die nu systematische minwaarden op van meer dan 600 ton per jaar.

1. In hoeveel investeringssteun voorzag Vlaanderen via het Vlaams Landbouwinvesteringsfonds (VLIF) aan (consumptie)konijnenkweek de afgelopen 5 jaar? Graag een overzicht per jaar.
2. Hoe evalueert de minister de teruglopende handelsbalans van konijnenvlees? Is deze (Belgische) balans ook op Vlaams niveau bekend? Hoe verhoudt deze zich daar? Hoe evalueert de minister die evolutie? In hoeverre houdt deze gelijke tred met de buurlanden?
3. Hoe evalueert de minister de inspanningen van VLAM voor de promotie van Vlaams konijnenvlees? Ziet zij nood aan of mogelijkheden tot een koerswijziging?

HILDE CREVITS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, INNOVATIE, WERK, SOCIALE ECONOMIE EN LANDBOUW

ANTWOORD

op vraag nr. 266 van 17 januari 2020

van **SOFIE JOOSEN**

1. Tabel 1 geeft de jaarlijks toegekende investeringssteun vanuit het Vlaams Landbouwinvesteringsfonds (VLIF) aan (consumptie)konijnenkweek in de afgelopen vijf jaar.

Tabel 1. Jaarlijks toegekende investeringssteun vanuit het VLIF aan (consumptie)konijnenkweek in de periode 2015-2019

Jaar	Toegekende steun (euro)
2015	25.828,00
2016	30.968,00
2017	38.490,11
2018	121.861,66
2019	0
Totaal	217.147,77

2. België heeft volgens de cijfers van de Nationale Bank van België inderdaad een handelstekort in de konijnensector. Dat bedraagt in 2018 -7,6 miljoen euro. Dat komt volledig op rekening van de handel in levende dieren, met een negatief handelssaldo van -7,8 miljoen euro. Bij vlees en slachtafval is er een overschot van +140.000 euro. In 2016 was het handelstekort nog dubbel zo groot (-17,5 miljoen euro). De invoer van levende dieren ging erop achteruit, terwijl de uitvoer van zowel levende dieren als vlees er gestaag op vooruitging. België exporteerde in 2018 voor 5,3 miljoen euro aan levende konijnen en voor 26,2 miljoen euro aan konijnenvlees. Doorvoer van producten van niet-Belgische teelt valt daarbij niet uit te sluiten.

In Vlaanderen tekent zich dezelfde tendens af. Vlaanderen importeerde in 2018 voor 13,0 miljoen euro aan levende konijnen en voor 23,9 miljoen euro aan konijnenvlees. De export bedroeg respectievelijk 5,3 miljoen euro en 24,8 miljoen euro. Het totale handelstekort in de sector bedraagt -6,9 miljoen euro. In 2016 was dat nog -15,8 miljoen euro.

De belangrijkste handelspartner in de handel in konijnen is Nederland. Vlaanderen voert vooral levende konijnen in uit Nederland, goed voor 11,8 miljoen euro, en in mindere mate konijnenvlees (1,9 miljoen euro). Onze twee andere grote leveranciers voor konijnenvlees zijn China (9,1 miljoen euro) en Argentinië (5,3 miljoen euro). Daarna volgen Frankrijk en Spanje. Nederland is onze voornaamste afzetmarkt. Vlaanderen voert voor 7,6 miljoen euro aan konijnenvlees en voor 4,6 miljoen euro aan levende konijnen uit naar Nederland. Duitsland (7,9 miljoen euro) en Frankrijk (7,2 miljoen euro) volgen op de voet.

Uit cijfers van Eurostat blijkt dat onze buurlanden Frankrijk (+14,3 miljoen euro) en Nederland (+6,0 miljoen euro) in 2018 een groot overschot hebben in de konijnenhandel, terwijl Duitsland (-39,1 miljoen euro) een groot tekort heeft. In Duitsland is het tekort tegenover 2016 sterk toegenomen door de stijgende import van

konijnenvlees. In Frankrijk kreeg de export van konijnenvlees in 2018 een kleine knauw. In Nederland valt op dat zowel de invoer als de uitvoer van konijnenproducten de laatste jaren duidelijk terugloopt.

Alle promotieacties voor konijn zitten vervat in het driejarige Europees gefinancierde programma dat VLAM momenteel uitvoert (2018 – 2020). VLAM zal de inspanningen binnen de Europese promotiecampagne evalueren en zijn acties in functie hiervan bijsturen in 2021.